

Hvorlengde skal vi "trikke på" en slagen motstander ?

Uilsynelatende er pressen i dag fri. I virkeligheten er imidlertid pressen i dag mer sensurert enn noe sinne. Sensuren består nå som under krigen i å undertrykke sannheten. Pensikten er tydsynlig å lede den såkalte "folkesening" i en bestemt leid.

Tiden frigjøringen er alt som er tysk blitt avskyelig. Alle tyskere er onde mennesker, ja rene ~~skjævissar~~ djevler, som i blind sadisme har drevet tortur av "gode nordmenn" for sin fornøyelses skyld. Alt hva tyskerne har foretatt seg her til lands er "herjinger", ødeleggelse, mord og brann.

Ved frigjøringen ble all hat- og hevnefølelse som i 5 tange okkupasjonsår hadde oppmagasinert seg i våre sind plutselig frigitt. Det ble sluppet løs en gigantisk flodbølge av hat og hevnløst mot tyskerne og "nazistene" her i landet.

Særlig skulde "nazistene" få betale for alt det tyskerne hadde gjort. At vi dermed "rettet baker for sæd" spilte i denne forbindelse ingen rolle. Det var ikke rettferdighet vi vilde ha. Det var hevn for alt det vi hadde lidt. Vi følte alle med Terje Viken: "Vi måtte ha hevn". Det var en psykisk eller sjelelig utløsning som måtte til.

En sammenligning forevrig minnet situasjonen meg om en historie jeg en gang hørte. Den handlet om en gammel sjøulk, som hadde gitt opp sjøen. Han hadde hele sitt liv faret til sjøs og hadde aldri drevet det lenger enn til å bli båtsmann, altså eldste "underoffiser" om bord. Han hadde alltid betraktet skibets offiserer med kapteinen i spissen som sine svorne fiender, som han inderlig ønsket et visst varmt sted hen, men det turde han ikke si høyt "av hensyn til konsekvensene" som det heter i departementssproget. Etterat han hadde gitt opp gitt opp sjøen turde han imidlertid. Han gjorde det på den mindre "farlige" måten at han leiet en gutt til å komme hver eneste morgen sån ved 5 tiden og vekke ham opp av hans blide slummer med et fryktelig bulder på dor og følgende brøl: "Hei, du må skynde deg opp med en gang, kapteinen står på brua og er lynande gal!" Hertil svarte sjøulken velbehagelig: "Nei så f..... hils kapteinen fra båtsmannen og be han ryke og reise til h....!"

avørp. Sjøulken snudde seg i sønga, la seg fornøyet på sitt granne ore og sov rolig videre.

Han fikk på denne måten den sjelelige utløsning han i et langt liv hadde måttet undvære. De undertrykte hat og hevnfølelser hadde etter hånden skapt mindreværdighetskomplekser som til slutt ble så sterke at de måtte ha sin utløsning.

På tilsvarende måte er det med oss nu etterat tyskerne er uskadeliggjort. De sitter nu vel forvaret bak lås og slå som "krigsforbrytere" og kan formentlig aldri mer true oss. Derfor kan vi gaaske rolig og uten større risiko håne dem, bakvaske dem, ja benytte de groveste ord og uttrykk mot dem.

Vi lar med vellyst hat og hevn diktere alt hva vi skal si om dem. Hever det seg en easlig spinkel røst til noe som kan tolkes som et forsvar for tyskerne, blir vedkommende straks konfirmert. Stortingsmann Friis slo således i Stortinget voldsomt ned på en representant som forsiktig vovet å hevne at tyskerne i alle fall hadde vist en ypperlig disiplin.

H.a.o. rone fakta skal undertrykkes. Sannheten skal ikke fram. Tyskerne skal ikke levnes ære for 2 danske skilling. Alt hva de har foretatt seg her er avskyelig, feigt, brutalt, emenneskelig, til ubotelig skade for landet vårt. Deres "herjinger" har påført det norske folk utgifter på mer enn 20 milliarder kroner.

Bare flyplassene tyskerne har bygget her i landet har kostet Norge milliarder av kroner. Vår best dyrkede og dyrkbare jord er blitt totalt ødelagt for bestandig ved anlegg av startbaner av betong. Bønder og småbrukere har måttet gå fra gård og grunn uten noen erstatning. For vårt indre øye tegner det seg bilde av husvilde "flyktninger" som er berøvet alt i denne verden. Vi "forstår" med ett tyskerens "brutale og hensynsløse herjinger" på Norges hellige jord. Vårt hat til tyskerne som kanskje var på veg til å kjølne litt får seg et nytt oppkok og blir mer rødglødende enn noe sinne før.

Her vi så hvorledes tyskerne "herjet" med våre jernbaner blir vi kanskje ennå mer opprørt. Det var særlig Sørlandsbanen og Nordlandsbanen det gikk ut over. Sørlandsbanen ble som kjent bygget ferdig mellom Kr. sand og Stavanger i denne tid og strekningen mellom Nordagutu og Heslandsvatn ble elektrifisert. På Nordlandsbanen ble jernbanelinjen ført videre fra Mosjøen

og helt fram til no i Rana og videre langt opp over Kvitfjellet. At vårt jernbanenett slik ble utvidet skulde jo bare være gunstig for landet vårt. Selvfølgelig er det det, men det går det jo ikke an å si sån uten videre. Folk kunne jo da komme til å sende tyskerne i alle fall en venlig tanke. Men slags så selvsagt andgås. Ekspertene fant snart på råd. Det het seg at tyskernes jernbanebygginger i Norge var kvalitetsmessig mindreverdige. Det tyske arbeid holdt ikke mål med det solide norske. Det sa seg selv at så hurtig som tyskernes jernbanebygging gikk var det nødt til å gå ut over ~~xxxx~~ nøyaktigheten og soliditeten. Det ble til at de nye jernbanestumper nærmest var livsfarlige å trafikere. Det vilde ta år å få dem opp på vårt øvrige jernbanenetts nivå.

Utsulten var vårt jernbanemateriell blitt fryktelig nedslitt under krigen. De fleste nordmenn har nok sett tyskenes reise med våre jernbaner, mens de selv ikke fikk reisetillatelse. Slikt er jo harmelig og minne om det er nok til å få hatet til tyskerne til å blusse opp igjen. Nedslitningen av vårt jernbanemateriell ble derfor "godt avissøff".

Tyskernes "herjinger" forøvrig gikk i særlig grad ut over vår industri. Tyskerne ødela vårt terreng og bygde meningsløst dyre anlegg. Dette gjelder særlig aluminiumsfabrikken på Aardalstangen i Sogn, som ferdig utbygget vilde gi ca 20 000 tonn aluminium om året eller ca 5 ganger så meget som vårt innenlandske førkrigsbehov. Bare med dette anlegg har tyskerne "tappet" Norges bank for 900 millioner kroner. Er det ikke fryktelig?

Sanske vist har tyskerne i samme reidret bygget ut Tyinvasdraget til et flott kraftverk, som kan forsyne størsteparten av den del av Vestlandet som er særlig elektrisitetfattig. Men dette anlegg er jo også blitt fryktelig dyrt. Hele anlegget er sprengt inn i fjeldet. Det skjønner jo alle mennesker så bli unødige kostbart. At anlegget derved er blitt helt bombesikkert også mot ev. atombomber er det jo ikke akkurat nødvendig å nevne i denne forbindelse. Derimot passer det utmerket å fremheve hvor kostbart anlegget er blitt.

Kjempeanlegget i Saudasjøen ble også fryktelig dyrt. Den største ulempen med dette anlegget var imidlertid at ikke tyskerne en gang hadde gjort anlegget helt ferdig slik at vi

kunne overta det i driftsmessig stand straks. Slikt var selvsagt uforskammet. Kostbart ble det jo også. Vi blir jo nødt til å bygge dette ferdig og det blir jo nye uttellingener for oss. Å for noen svin!

Det vil her føre for langt å komme inn på alle tyskernes anlegg her i landet under krigen. Vi skal foreløpig innstrøke oss til å være dette.

Er nå dette tyskerhatet berettiget norsk nasjonal harme eller er det kanskje en fremmed makt som dikterer oss våre følelser og således påtvinger oss sin vilje i en eller annen bestemt hensikt?

Er det kanskje norsk å tte at man kun søresskjelder og rakkor ned på et annet folk og i den grad at man ikke løvner det are for 2 danske skilling?

Er det norsk dette å fortsette å slå og banke videre på en motstander som har gitt seg, kapitulert betingelsesløst og ligger i støvet helt maktesløst?

Nei, og etter nei. Dette er ikke norsk. Dette er helt og holdent "importert vare". På norsk heter det: "Hett skal være rett". Skal man bedømme en ting, ja selv en motstander riktig skal bedømmelsen være objektiv. Man skal trekke fra både de gode og de dårlige sider - både fordeler og mangler. På grunnlag av det skal man så felle en rettfærdig dom. Sjør vi ikke det vil vår dom bli subjektiv og vil neppe ha chanser til å stå for historiens dom og den er det som i virkeligheten betyr noe, for et folk.

Lar vi alt hat og hevn hvile et øyeblikk og betrakter vi tyskernes "herjinger" her til lands objektivt, vil vi meget snart komme til et noe annet syn enn det i dag "lovbefalte" og og derfor alminnelig herskende.

La oss begynne med våre flyplasser.

Før krigen hadde Norge verdens desidert dårligste flyplasser. De naturlige betingelser var ikke til stede for anlegg av flyplasser. Vi hadde ikke peager til slikt. Ingen av våre flyplasser var derfor av internasjonal klasse. Vår beste flyplass var Fornebu, som vi hadde kostet en del på. Her kunde til med trafikkfly av Ju 52 klassen lande og starte. Likedan var våre øvrige flyplasser: Ajevik ved År.sand, Sola og Værnes m.v.

etter hvert bleit. såvidt noenlunde brukbare. Det var alt det vi hadde råd til.

Tyskerne derimot bygget ut våre flyplasser i en slik grad som vi aldri hadde drømt om var mulig. De bygget ikke bare ut våre "gamle". De mala også nye. Her skal bare nevnes de største og viktigste: Lista, Herøya ved Bergen, Orlandet ved Trondheim, Bardufoss, Tromsø, Kirkenes, Lyngø i Vestfold, Aadal, Forus ved Stavanger, Aukra ved Molde osv.osv.

I dag har Norge en serie av gliarende flyplasser over det hele land. Alle er selvsagt ikke like gode. Men så langt som vi er kommet med flyplasser i vårt land under krigen, vilde vi neppe ha hatt råd til i det hele tatt. Det vilde i alle fall ha tatt uoverkuelig mange år, hvis vi over hode kunde ha gjort dette selv.

Våre flyplasser er i dag utbygget i en slik grad at vi ligger langt foran land som Sverige og Danmark, hvor de naturlige betingelser er langt gunstigere og "pengekraften" er langt større.

Vi har i dag flyplasser hvor verdens største fly kan lande og starte. La oss bare nevne Sola, Gardermoen, Lista og Orlandet.

Sola er i dag regnet som verdens tredje beste flyplass. De øvrige kommer også høyt opp. Det vil ta 4-5 år å få bygget Bromma ved Stockholm ut tilsvarende hvis det i det hele tatt lar seg gjøre. Kastrup ved Kjøbenhavn er heller ikke på høyde med Sola.

Vi har i dag flysamband med : U.S.A., England, Skottland, Danmark både over Kjøbenhavn og Aalborg, Sverige, Holland, Frankrike, Sveits m.v. Det er formentlig bare et tidsspørsmål når vi har faste luftruter på hele verden.

Dette hadde ikke vært mulig i dag uten tyskernes enorme "herjinger" i vårt land under krigen.

Våre jernbaner.

Som nevnt foran ble Nordlandsbanen bygget ferdig fram til Stavanger og linjen Nordagutu - Neslandsvatn ble elektrifisert. På Nordlandsbanen ble bygget strekningen fra Fosjøen til Mo i Rana og linjen ble ført videre langt inn over Saltfjellet.

Alt i alt er det innvunnnet mange år i vår jernbanebygging. Vi har fått mange fler faglærte jernbanearbeidere enn før, vi er bedre rustet til å gå løs på nye oppgaver. Forserlingen har gjort at vi i dag kan beagtte nye jernbanestumper mange år før vi ellers ville ha kunnet. Det må vel være en positiv vinnning for landet vårt ? eller betyr det bare at vi må sitte på våre haler i alle disse inusperte år og vente for å komme i rute ?

Faglende vårt jernbanemateriell så er det utvilsomt at det under krigen ble sterkt nedslitt. Det var ikke anledning til fredsvadlikehold. Men hvor i verden var det det, bortsett fra nøytrale land som Sverige, Sveits og Spania a.v. ? Selv meldinger fra England og U.S.A. forteller om grenseløst nedslitt jernbanemateriell. Har ikke en gang England og U.S.A. hadde anledning til å holde sitt jernbanemateriell skikkelig ved like, hvorledes kan det da bebreides andre krigførende land at ikke de klarte en slik oppgave ?

Tyskerne "herjet" også fryktelig ved Grorud. Her bygget de en lokomotiv-reparasjonshall til en bagatell av 5 millioner kroner. Her kan vi nu overmale våre lokomotiver selv. Tidligere måtte slukt foregå i utlandet.

Til tross for tyskernes "herjinger" og "tyverier" var det mer enn 70 godt brukbare store lokomotiver fler i vårt land ved frigjeringen enn 9.april. Likedan hadde tyskerne "stjålet" våre jernbanevogner slik at vi bare hadde ca 1 500 fler ved frigjeringen enn 9.april osv, osv.

Nye industrianlegg.

Nordags hypermoderne anlegg på Gardalstungen vil ved full drift beskjeftige ca 5 000 mann, vedleudasjonen litt mindre enn halvparten av det. Foran nevnt vil vi ikke bare kunne dekke landets eget alluminiumsbehov, men vi vil også kunne levere konkurransedyktig alluminium på verdensmarkedet til mange millioner kroner i utenlands "god" valuta.

I samband med dette kunde det kanskje også være på sin plass å nevne at "nedslaktningen" av sauer her i landet ble drevet så vidt ut sauestanden var sket med ca lag 40 %.

"Nedslaktningen" av storfe har også forårsaket en økning av storfebestanden vår.

Den "nedslaktningen" av hester her til lands er nesten

det vreste, den siste nestetelling var det en så enorm skning i hestebestanden at landet vart nu kan tale en eksport av ca 10 000 hester til utlandet.

Våre skoger er også "hugget ut" slik at tilveksten har vort større enn forbruket.

Dette er pinlige fakta som etter hvert har sivet ut. Sannheten lar seg nemlig ikke undertrykke i det lange løp.

Våre festningsanlegg.

Den 9. april avslørtes det at våre sjø- og landfestninger var meget uøkonomiske. De var dårlig og mangelfullt utbygget og slett utstyrt med tidsmessig krigsmateriell. Vi manglet moderne automatiske kanoner, moderne minefelt, grovt artilleri, observasjonsfly osv. Vi hadde en meget fåtallig og slett øvet besetning på våre festninger. Det var bl.a. derfor det gikk som det gjorde 9. april.

Under krigen derimot bygget tyskerne ut vårt land til "festningen Norge". Med relativt små midler ble dette gjort. Vi fikk et "skoleeksperiment" på hvorledes det burde gjøres. Ved frigjøringen var alle disse anlegg intakt - helt moderne og i ypperlig stand. Vi hadde aldri hatt tilnærmedesvis slike festningsanlegg her til lands. Deres verdi for Norges sikkerhet kan vanskelig verdsettes i penger.

En annen sak er det at våre allierte "venner" har ødelagt mange av disse anlegg som hadde front mot syd og vest. Disse ødeleggelser stoppet inidertid etter sigende etter ordre fra Moskva.

Tessuten har vår egen heimefront m.v. "forget" adskil- lig av de verdier tyskerne etterlot seg også på våre permanente festningsanlegg.

Våre festningsanlegg er nok derfor i dag adskillig verdiforringet siden frigjøringen, men det kan vel neppe bebreides tyskerne. I sammenligner man våre festninger i dag med hva vi hadde 9. april er det en uhyre verdiforskjelse som har funnet sted.

Denne verdiforskjelse av våre festningsanlegg hadde neppe noen sinne sett dagens lys uten tyskernes "herjinger".

Ugespressen har også meldt at tyskerne "herjager" på våre ekserserplasser har vært så fryktelig at det vil ta år å komme på før krigs nivået.

Ja, la oss endelig håpe det. Det er en kjent sak at Norge hadde verdens desidert dårligste utstyrte ekserserplasser. I kvarteringsoverholdene var de fleste steder kriminelle. Tenk bare på tyskernes "fredsleirer" på Gardermoen, eller "Indianerleiren" samme steds, som ble kondannert i 1996, men som like fullt ble brukt hvert eneste år like til 9. april 1940.

Tyskerne "kondannerte" ikke våre brakker. De bare rev dem uten videre ned og bygget opp nye orientlige saker. Nore luftige brakker ble bygget. De fikk moderne sentralopvarming, kaldt og varmt vann, bad, s.c. altså tipp topp moderne og fine saker. Tyskerne bygget opp slike tidmessige militærleirer over hele landet vårt med plass til ca. 400 000 mann som de selv hadde her i landet på det meste.

Det svarer omtrent til det maksimumstall som Norge selv vilde kunne ha stilt opp om hele verneliktssammen var blitt brukt.

Våre ekserserplasser og festningsanlegg representerer i alle fall i dag en positiv ordrekning på milliarder av kroner.

Felles for alle tyske anlegg var at de var så ubegripelig kostbare.

De kostet Norges bank milliarder av kroner.

Det lyder jo fryktelig. La oss undersøke den sak litt nærmere. Hvor er pengene blitt av? De er utvilsomt blitt i landet. De er alle gått til norske arbeidere og funksjonærer. Det er bl.a. disse som har holdt "hjulene i gang" her hjemme under krigen, så arbeidsledighet ikke så dagens lys.

Ingenting av de utførte arbeider har tyskerne kunnet ta med seg da de reiste. Alle flyplasser, alle jernbanestusper, alle festningsanlegg, alle militærleirer og brakker osv. er blitt igjen.

Deres "herjager" har i virkeligheten kun kostet vårt land en forskuddskonto i Norges bank på ca 8 milliarder kroner. Landet vårt skylder disse pengene til Norges bank, altså til seg selv. Med et pennestrek kan de bringes ut av verden og

ingen vil noensinne kunne gjøre berettiget krav på dem. Det vil vi nok bli nødt til gjøre i alle fall og det vil neppe bli noen som spør etter disse penger når det nu er gått noen år,

vilken valuta har vi så fått for disse milliarder. Hva er alle disse "tyskerarbeider" verdt for vårt land? Hva er våre nye og forbedrede flyplasser, våre nye jernbanestruer, nye veier, nye industrianlegg, festningsanlegg, ekserserplasser m.v. verd i dag i kroner og ører og hva er det hele verdt når spørsmålet er om landets sikkerhet?

Betrakter man det hele koldt, nøkternt og lidenskapsløst er det et stort spørsmål om ikke vårt land faktisk har tjent på krigen materielt sett.

Alt i alt har vi selvsagt tapt. Vår største passiva tror jeg imidlertid ikke er tyskerne "nerjinger". De har vi som foran påvist i virkeligheten tjent på. Nei, vår største passiva er den sabotasjeånd som krigen skapte. Fellesferiementaliteten og karven har nok til sammen herjet og herjer framleis i langt uhyggeligere grad enn tyskerne gjorde. Det er det nok vår Londonregjering og våre njealige myndigheter som må bære ansvaret for. Det kan i alle fall ikke bebreides tyskerne.

Dette er ikke noe forsøk på å forherlige tyskerne. Men det er en uskern norsk betraktning befriet for utenlands påvirkning.

Er det ikke nu snart på tide at vi alle lar den utenlandske ånd fare dit hvor den høre hjemme?

Der vi ikke alle snart begynne å tenke, tale og handle norsk igjen?

La oss "bluse av" "rettoppgjøret", la oss stille regjeringene bygnadsvold og berhardisen for rikarett og drøme en nasjonal, norsk regjering.

La oss i tale, skrift og handling begynne å behandle våre elagte fiender på norsk maaer. I det lange løp vil vi neppe tape noe på det.